

عنوان مقاله:

جایگاه نهادهای ارتباطی در اسناد بالادستی نظام جمهوری اسلامی ایران

محل انتشار:

فصلنامه رسانه، دوره 30، شماره 1 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

مصطفی کریمی - دانشجوی دکترا / دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکزی

اکبر نصراللهی کاسمانی - استاد دانشگاه

خلاصه مقاله:

نهادهای ارتباطی در جمهوری اسلامی ایران، نقش و جایگاه موثری دارند؛ به نحوی که در لایه های مختلف اسناد بالادستی نظام، شاهد توجهات آشکار و پنهانی به آن هستیم. این پژوهش با هدف کلی شناسایی جایگاه نهاد های ارتباطی در اسناد بالادستی نظام جمهوری اسلامی ایران، انجام شده؛ به این منظور 12 سند، به صورت تمام شماری و به روش تحلیل محتوای کمی مطالعه شده است. رویی مقوله های شمارش شده، بر اساس ضریب کاپای کوهن بین 69/0 تا 93/0 به دست آمده. نتایج عمده این پژوهش در پاسخ به سوال های تحقیق، بیانگر آن است که مجموعه اسناد، به لحاظ کمی و کیفی، توجه یکسانی به رسانه ندارند. این ناهمگونی هم در میان اسناد مشابه، نظیر قوانین برنامه های توسعه و هم در مجموعه اسناد به چشم می خورد. اسناد بالادستی نظام، بیشترین توجه را از میان انواع رسانه، به رسانه های دیجیتال و از مجموع سازمان های رسانه ای و ارتباطی، به سازمان صداوسیما دارند و بر عنصر رسانه (به عنوان ابزار)، کارکرد اطلاع رسانی به ویژه در حوزه های فرهنگی و اجتماعی، مواجهه فعال با رسانه های جدید، افزایش کمی و کیفی فعالیت ها در سطح ملی با توجه به محیط عمومی داخلی، تاکید بیشتری داشته و بیش از آنکه رسانه را محصول توسعه بدانند، آن را عامل توسعه دانسته است.

کلمات کلیدی:

نهادهای ارتباطی، اسناد بالادستی، نهاد رسانه، برنامه توسعه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/891379>

